

MUNA

Vi kommer fra Syrien

📖 LINE AGERLIN TROLLE 📷 WILLIAM VEST-LILLESØE

Gaderne er øde, og der er stille mellem de hvide containerhuse. De fleste er hegnet ind med plader af blik, så man ikke kan se ind. Foran hvert hus står en stor vandtank. Det er midt på dagen, og solen står højt på himlen. Blæsten hvirvler støvet op i luften, så himmel og jord går i ét. Næsten alle er indenfor nu. Men ikke Muna. Hun skulle egentlig bare købe ind for sin mor ovre i hande­lsgaden. En kop og en skål. Det har hun i plastikposen nu. Men så kom hun til at se på de andre butikker også. Muna kan godt lide at se ind i den butik, hvor brudekjolerne er så fine. Nu må hun hellere skynde sig hjem.

Muna er 10 år og bor sammen med sin bedstemor, tante, mor og søskende i Za'atari i den nordlige del af Jordan. Za'atari er en stor flygtningelejr, der ligger tæt på grænsen til Syrien. Alle i lejren er flygtet fra Syrien. Munas familie kom hertil, da Muna var 6 år. Først fik de et telt at bo i. Dengang levede hendes far stadigvæk. Han døde for tre år siden i en ulykke. I den første tid i lejren havde Muna svært ved at falde i søvn om aftenen. Hun var bange for, at nogen skulle komme ind i teltet om natten, mens de sov. Det skete heldigvis aldrig.

Nu bor Muna i et containerhus. Munas mor vil gerne bo i et rigtig hus uden for lejren. Men hvis de flytter ud, kan de ikke være sammen med Munas tante og bedstemor. Derfor bliver familien sammen i lejren indtil videre. "Min mor vil allerhelst hjem til Syrien igen. Men det kan vi ikke endnu. Min veninde fra Syrien er der stadig. Vi snakker i telefon sammen. Hun må ikke fortælle mig om, hvordan der er i Syrien. For måske bliver telefonen aflyttet.

Men hun siger, at de snart kommer til Jordan. Det håber jeg på hver dag. Så kan vi lege sammen igen.”

Munas skole

Lejren har også en skole. Den består af mange store containere. Om formiddagen er den fuld af piger. Om eftermiddagen går drengene i skole. I Munas klasse er der 24 piger, og Muna sidder næsten altid ved siden af sin kusine. Munas yndlingslærer hedder Wafa. Hun underviser i arabisk. I dag fortalte Wafa om Det Døde Hav. Hun fortalte, at der er så meget salt i vandet, at man flyder ovenpå. Muna forestillede sig at tage dertil med sin familie. Det kunne være sjovt at svømme i det salte vand. Muna vil gerne være ligesom Wafa, når hun bliver stor.

Når der er frikvarter, leger Muna og de andre ude på pladsen foran skolen. Der er et stort hegn rundt om. I dag fløj tre kampfly lavt hen over lejren og fyldte himlen med larm, mens de legede. Muna og de andre piger satte sig hurtigt ned på hug. De skreg

Muna og hendes kusine Arwa kan godt lide, når de har arabisk i skolen.

Muna bor sammen med sin familie. De har nogle fotografier af Munas far med fra Syrien.

og grinede nervøst. Selvom der ikke skete noget, kan Muna stadig ikke lide flyene.

Vi kom hertil fra Syrien

Muna kan ikke huske alt fra Syrien. Men hun ved, at de havde et stort hus med to badeværelser. Muna kan huske den store have, der var fuld af frugttræer. Hver gang flyene med bomber kom, skulle de gemme sig under træerne, fordi der kun blev skudt efter husene.

En dag fløj en raket ind gennem vinduet i deres hus, lige ind i det værelse hvor Muna sad og legede. Men den sprang ikke. Efter det besluttede familien at flygte. De pakkede hurtigt nogle fotografier og lidt tøj. Munas mor troede, at de ville komme hjem efter en måned – allerhøjst to. Nogle af fotografierne er af Munas far. Muna savner sin far hver dag. Det var ham, der hjalp hende i den første tid i Jordan, hvor hun var bange for at gå udenfor. ”Min far holdt mig i hånden. Vi gik ture sammen hver dag. Han pegede op på himlen og sagde: Se, der er ingen fly. Her er der fred.”

Muna hjælper sin mor med at lave mad og hente vand fra den store tank. Den står ude foran deres hus.

Flygtningelejren Za'atari er en af de største flygtningelejre i verden. Der bor cirka 80.000 mennesker i lejren. De er alle flygtet fra Syrien til Jordan.

En ny ven

Da Muna kommer hjem fra handeleggaden, er hendes mor stadig på arbejde. Hendes mor lærer folk i lejren at genbruge og sortere deres affald. Hun får lidt penge for arbejdet, som familien bruger på ting til hjemmet og nogle gange legetøj. Muna laver sine lektier. Bagefter hjælper hun sin bedstemor med at feje mellem containerne, lave frokost og vaske op. Muna henter også vand fra tanken ude foran huset. Munas mor har en lille have, som hun vander. Der gror safran-blomster og andre krydderier, som de bruger i maden.

Da Muna er færdig med at hjælpe sin bedstemor, går hun og hendes søster Maha hen på legepladsen. Muna får øje på en pige, hun ikke kender. Pigen står henne ved gyngerne i en fin, lyserød kjole og et tørklæde i samme farve. Muna sætter sig på en gyng. Hun kigger på pigen og spørger, om de skal lege. Det vil pigen gerne. De gynger højt og leger på den lille karrusel, til de bliver helt rundtossede.

Pigen hedder Mariam. De snakker sammen hele vejen hjem og finder ud af, at de næsten er naboer. Muna og Mariam opdager også, at de kommer fra samme sted i Syrien. Det føles godt. Og nu kan de lege sammen hver dag.

På hjemmesiden kan du besøge Muna og hendes familie i flygtningelejren, tage med i skolen og på legepladsen. Se også hvordan handeleggaden i lejren ser ud.

HELEVERDENISKOLE.DK/MUNA

